

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1119 18 tháng 12 năm 2016

Thơ ngỏ

Trí Triển

*Trí triển chơn hành thanh đạt thức
Thành tâm tu luyện cảm tâm hiền
Gieo duyên tận độ tùy duyên thức
Học hỏi không ngừng tự giác yên*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám 1991

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đứng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phản câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Việc nào là việc nhỏ mà việc nào gọi là việc lớn?
- 2) Người tu thiền làm sao làm đại sự?
- 3) Lúc lìa khỏi xác rồi sẽ đi đâu?
- 4) Sáng suốt là sao?
- 5) Mọi người phải tự-động thức tâm hay phải bị ràng buộc mới thức tâm ?
- 6) Khùng điên là sao?
- 7) Vậy ở đời này điên khùng hết hay sao?

<p>1) <i>Hỏi: Việc nào là việc nhỏ mà việc nào gọi là việc lớn?</i></p> <p>TL: Thừa việc thương nhớ ty ty tăng tăng là việc nhỏ, còn việc lớn là hòa đồng và thức tâm tức là việc lớn, biết chỉ huy và lo lắng xây dựng cho chính mình, cảm thông mọi sự mê chấp của tròng đời, giải thông nguyên lý sanh tồn của vạn linh, đồng hành chơn giác, có minh thì mới biết độ, đó cũng là đại sự.</p>	<p>2) <i>Hỏi: Người tu thiền làm sao làm đại sự?</i></p> <p>TL: Thừa người tu thiền tự khai thác việc nhỏ cho đến việc lớn của chính mình, cảm thông nguyên lý thức tâm, thực hành đến đích, ảnh hưởng những người kế tiếp trong chu trình giải thoát, tức là làm đại sự, sanh tồn của vạn linh, tiến hóa không ngừng nghỉ, đem lại sự yên vui cho tâm hồn, ngay lúc còn sống cũng như lúc liạ xác</p>
<p>3) <i>Hỏi: Lúc liạ xác rồi sẽ đi đâu?</i></p> <p>TL: Thừa lúc còn sống chăm lo tu học thì lúc liạ xác sẽ đạt được mục đích sở nguyện, tùy theo lúc còn sống, người thường nuôi dưỡng tâm từ bi cứu độ, thì lúc chết cũng sẽ được thành thoi hóa độ tiếp tục trên hành trình tu học vinh quang và sáng suốt.</p>	<p>4) <i>Hỏi: Sáng suốt là sao?</i></p> <p>TL: Thừa sáng suốt là biết được vị trí của chính mình, duyên nào, phước đức đó mà thực hành.</p>
<p>9-09-91</p> <p>5) <i>Hỏi: Mọi người phải tự-động thức tâm hay phải bị ràng buộc mới thức tâm ?</i></p> <p>TL: Thừa hoàn cảnh là sự ràng buộc tự động do Trời ân ban, bắt buộc phải thức tâm. Nếu đi ngoài lẽ thức tâm thì sẽ bị hoàn cảnh, càng ngày càng ràng buộc. Cho nên ở đời này có nhiều người đầu óc mất trật tự, lại bị khùng điên là vậy.</p>	<p>6) <i>Hỏi: Khùng điên là sao?</i></p> <p>TL: Thừa khùng điên là con người làm nghịch ý của chúng sanh và thiên luật, lúc nào cũng phật lòng mình và phật lòng người, không phù hợp với cơ tiến hóa, hận thù và mê chấp không có lối thoát ! Chỉ có tu thiền thì mới có cơ hội lập lại cơ đồ tâm linh, lui về thực chất, giải tỏa phiền ưu, đầu óc sẽ được thanh thoi và thanh nhẹ, hướng về vô cùng, không còn dấy bận tâm thân, tâm lý nội khoa tràn đầy thì mới chứng minh được, chính ta là y sĩ tâm linh. Chỉ có thực hành thì mới thấy rõ điều này.</p>
<p>7) <i>Hỏi: Vậy ở đời này điên khùng hết hay sao?</i></p> <p>TL: Thừa đại đa số bị sự lường gạt của ngoại cảnh, từ lúc chào đời đã bị ánh sáng của bóng đèn, do loài người chế tạo, dẫn vào con đường mê lầm, tưởng là thật, cho nên người tu thiền thực hành cảm thức được ánh sáng thanh nhẹ và lớn rộng của nội tâm, mới bằng lòng trở về với nguyên lý tự nhiên và hồn nhiên, thoát ra những lời minh triết, độ mình và độ tha là vậy.</p>	

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Độ Tha

Mở thêm một chút đạo mùi
Xung Cha xung Mẹ khó vui một mình
Hạ mình lý lẽ đẹp xinh
Còn hơn tự thị hành trình khó cam
Trả vay luật phải tự làm
Quân bình tự thức phải am phải tường
Không nên hỗn láo dựa nương
Hành trình bán loạn khó lường khó đo
Chưa thông chó vợi sớm mò
Đi trong bóng tối chẳng đo được gì
Cộng đồng Tiên Phật dự thi
Đề tài chơn thức tự truy tự tâm
Cần khôn vũ trụ yên tâm
Tầm đường thanh nhẹ chẳng làm chẳng sai
Chơn tu chẳng sợ ai tài
Khép mình nhịn nhục tiến hoài độ tha./

Lương Sĩ Hằng
Manila, 11-05-1989

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

VÁN ĐẠO FOUNTAIN VALLEY 25/7-15/8/1981 (tiếp theo)

Bạn đạo: Thưa Thầy, còn tội trên Thiên Đường đó,

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Là tội thế nào?

Đức Thầy: Tội trên Thiên Đường là mình bước ra được, với những người mà xuất hồn được, mới giai đoạn đầu, tưởng mình là khá rồi: mình thấy mình mạnh rồi. Nhưng mà mình hồng tiến tới cõi vô cùng, thì mình phải đi theo đường xuống; chớ còn gì nữa?

Bạn đạo: Dạ

Đức Thầy: Là sự tằm tối. Cái sự tằm tối đó nó đem mình đi xuống. Cho nên, nhiều vị tu mới được một phần sáng suốt, xung, “Ta đây là Thầy, lãnh đạo tinh thần!” há? Rồi tổ chức hội này, hội kia, hội nọ. Rồi trong đó gặp lũng cùng lôi thôi; thì bây giờ phải hội trì; mà hội trì theo gì? Theo

đại đa số. Thì tất cả những người theo mình chưa có tu như mình; thầy hông? Thì nó động loạn, thì nó lôi cuốn cái chiều hướng nó động loạn; thành ra cái phần dẫn tiến tinh thần này phải bị đọa một lượt. Cho nên, đặng này chúng ta không có: Pháp này là pháp của bạn; bạn phải hoàn toàn chịu trách nhiệm lấy bạn, và gánh vác những gì nợ nần từ tiền kiếp tới bây giờ, bạn phải thanh toán; chớ không có ai có thể giúp bạn được. Còn người truyền pháp với bạn, người ta kêu bằng “Thầy;” nhưng mà chính bạn cũng là “Thầy;” kêu “Thầy,” cũng như “Tao với Mày;” người nào cũng “Thầy thể xác” hết.

Cho nên, chúng ta đi trong cái thuyết hòa đồng, công bằng, “Phá chấp, phá mê” là vậy; trong cái tình bạn, chúng ta luôn luôn giữ trong khuyến khích, xây dựng, và tiến tới. Cho nên, tôi bây giờ ở thế gian tôi yêu cầu nhiều lần nhưng mà hồng được; nhưng mà mọi người kính mến kêu “Thầy.” Thì tôi, bây giờ tôi thấy rõ mọi người cũng là

"Thầy;" bởi vì "Thầy thể xác;" ông nào cũng thầy thể xác; thì ông Thầy nói chuyện với ông Thầy; "Tao với Mày;" thương yêu; không có gì hết. Minh phá được cái chữ đó, bữa sau mình không có chấp. Cũng như những người tu ở pháp khác, thấy "ông Thầy" thì phải sợ! Đàng này hồng có; thấy ông thầy thì dõn chơi được, không có cái gì hết. Anh em có tình thương; rõ cả Càn Khôn Vũ Trụ là huynh đệ hết.

Bạn đạo: *Thưa Thầy, đây là tội "Phạm Thiên Nhan."*

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: *Thế còn tội mà "Tổ Tông" đó, là thế nào?*

Đức Thầy: "Tội Tổ Tông" là đối với cái chữ Hiếu; mà con người tu mà không biết chữ hiếu, thì tu mà quên mình, không biết lo sửa soạn ở trong này, là con người bất hiếu; "Xung danh tu mà thiếu tu," cái câu tôi nói vậy. Bởi vì chúng ta tu phải tu bỏ sửa chữa nội tâm nội tạng, mới là thật sự có hiếu. Hỏi chớ, "Bây giờ cha mẹ thấy đứa con bệnh, chịu hông?" Đứa con mà biết lo lắng cho nó được tráng kiện, cha mẹ mừng; nó không bao giờ bất hiếu; nó biết cha mẹ thương nó, chớ không phải cha mẹ đợi ăn món quà bánh của nó. Nó biết lo cho nó, nó có trật tự và nó biết hòa hợp với đại chúng để sống trong cộng đồng cởi mở, thì cha mẹ an tâm sung sướng. Còn nó mà không biết, mà nó chỉ biết lấy cái ý chí của nó mà nó đi cai trị thiên hạ, thì rốt cuộc cái thể xác nó bị nạn. Cho nên, những nhà cách mạng bị ám sát, bị đù thứ, là vì không biết mình, mà chỉ đi bên ngoài thôi; thì đâm ra người ta cảm thấy mình độc tài, họ giết mình ở chỗ đó. Phải san sẻ sự công bằng sẵn có của mình cho mọi người, thì họ thấy trách nhiệm chung, chớ không phải một ông tổng thống có thể làm được việc gì.

Bạn đạo: *Dạ thưa, về "Tội Tổ Tông" mà con con muốn vấn Thầy đó,*

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: *Là "Tội Tổ Tông" ở trong Kinh Thánh, là do ông Adam và bà Eva phạm tội bất tuân lệnh, bất tuân ý của đức Chúa trời cho nên bị đọa xuống trần gian; và khi bị đọa xuống trần gian thì mới sinh ra con cái, và con cái và do đó mới bắt*

toàn hảo, và cho nên phải tu tập lại để trở lại với Thượng Đế. Dạ thưa, thì con muốn hỏi Thầy, "Tội Tổ Tông" đó là có một ý nghĩa biểu trưng hay là tội?

Đức Thầy: Không khác với vấn đề tôi nói. Người ta khuyên tu, và cho người biết như vậy thôi; chớ còn cái định luật nó cũng không nói về Adam và Eva, hai người không. Vì Ông dòm sách, Ông thấy, chớ đâu có ai thấy vụ đó! Mà kỳ thật nó không phải vậy! Bởi vì luồng hào quang xuống vô cùng, có thể tiến hóa của cả địa cầu; không phải hai người đó; nhưng mà người ta lấy cái lý để người ta dạy con người hướng thượng: vì bất hiếu, mất sáng suốt, ngu muội, mới xuống thế gian; bị cái cảnh phân tán. Mà tiếp tục phân tán nữa là không còn cơ hội để trở về.

Bạn đạo: *Thưa Thầy, cũng trong một cái điều thắc mắc như vậy đó, con hiểu được rằng khi một người tương cướp,*

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: *Mà bỏ dao,*

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: *Phát hùng tâm dũng chí,*

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: *Thì người đó tu có thể thành Phật. Nhưng mà trong trường hợp ngược lại thì không có thể là một vị đã đắc vị Phật quả mà lại cầm dao phạm tội. Nhưng mà cũng trong Kinh Thánh có một trường hợp là Thiên Thần Lucifer đã mang tên là "Người Mang Ánh Sáng," tất nhiên là cũng định nghĩa như là một vị Phật,*

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: *Phật cũng là người mang ánh sáng, hào quang. Thế thì cái tội của Lucifer trong Kinh Thánh dậy thì là vì tội ngạo mạn, tương mình đã bằng Trời,*

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: *Nghịch với Trời, cho nên bị đọa làm quỷ. Thì đây cũng là, cũng có giá trị biểu trưng, hay là chuyện có thật?*

Đức Thầy: Cái chuyện đó là đôi về lý thuyết thế gian đó, là người viết sách tại thế gian họ còn chấp cho nên họ thấy rằng cái người sáng suốt kia mà còn chém giết, bị nạn, cho nên phải bị đọa. Đó cũng là cảnh cáo những người tu; và cái cảnh cáo đó là dẫn đường cho họ đi thẳng đến sự sáng suốt của người Thánh đó. Cho nên, chúng ta đừng sai lầm tưởng là lý đó là thẳng từ Trên; nhưng mà cái lý đó là lý của thế gian tạo. Cho nên, nghe Kinh Thánh, đọc sách Kinh, đoạn nào chơn, đoạn nào giả, chúng ta thấy. Như bây giờ chúng ta có hội họp trong ngày nay, mà cái người mà chép băng sai một chữ, thì chúng ta lật cái băng, có, có băng chúng! Hồi xưa, không có: "Tam sao, thất bốn!" Cho nên, cái tôn giáo là tự do phát triển tâm linh; không có ai hạn chế, không có quyền hạn chế; Thượng Đế đã ban ơn cho tất cả mọi người phải được tự do phát triển, không nên dùng cái tổ chức để khống chế, và căn cứ trong cái kinh mà trong lúc mình giải không thông, và buộc họ phải nghe mình! Đó là cái "Tội Tổ Tông;" còn nặng hơn cái tội mà ông Adam và Eva; cái đó nặng hơn.

Cho nên, Địa Ngục hằng ngày bây giờ chứa đầy người; tu giữ lắm, thế gian nghe nói, "Có tiếng, danh giá dữ lắm, đủ thứ hết," mà rốt cuộc quỳ một chỗ, không cựa cựa nổi! Cái đó, vì cái tội ngu muội mà thôi. Cho nên, chúng ta ở trong cái giới chúng ta tu đây, là lập lại trật tự của mỗi người mới thấy sự sai lầm của tiền kiếp; tiền kiếp anh đã độc tài, khống chế một số người, bắt buộc người ta tu, anh bị đọa; bây giờ anh đại nguyện của anh trở lại, phải lập lại một cái tốt hơn, và anh phải xây dựng, và bỏ cái bản tánh còn dư độc tài đó, phải bỏ, mà đi trong hòa đồng để tiến hóa.

Cho nên, Vô Vi này sẽ khám phá ra tất cả những cái gì mà ngu muội, mà người ta cho là "Chơn Lý;" không tròn, mà đem ra bổ hóa cho nhân gian một cách bất chánh như vậy, mà họ còn duy trì nữa, thì một ngày đó họ sẽ ...

Bạn đạo: Thưa Thầy, nói đến Đạo đó, tức là nói đến Lý.

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Xin Thầy dạy cho cái lý của Đạo.

Đức Thầy: Ừ. Cái lý là chỉ gieo ý niệm thôi; cái lý đạo là gieo ý niệm thôi; người đã thành công, đem cái ánh sáng chỉ đường chỉ lối để gieo ý

niệm. Nhưng mà cần nhất là người thu được ý niệm đó phải hành. Lý chỉ gieo ý niệm. Cho nên, trong cuộc họp cả toàn thế giới, chỉ là đua lý và gieo ý niệm, chứ hành không nổi. Cho nên, lý thuyết cách mạng tại thế gian tuyệt đỉnh, trước kia người ta nói, "Cộng Sản hay lắm!" Nhưng mà ngày nay họ chán chê rồi; thực hành không nổi! Thực hành rồi mới thấy! Thấy không? Cho nên, ta thực hành rồi ta thấy sáng lên. Đó.

Bạn đạo: Dạ thưa Thầy, đúng như vậy.

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Con nhận thấy rằng đạo pháp đó, suy vi cũng có lẽ cũng có cái lý như vậy. Chúng ta ở bên Á Đông người ta có đạo Nho cũng suy vi để tạo một đống Hủ Nho.

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Chúng ta có đạo Vô Vi của Lão Tử cũng suy vi để tạo ra huyền bí và huyền hoặc và dị đoan; bên đạo Công Giáo thì thờ Chúa trong lòng, thì thờ ở ngoài thánh đường, cũng tạo ra một triều đình mà để cho làm cho cái lẽ đạo nó sai; Chúa dạy rằng phải, "Xả thân cầu đạo và xả phú cầu bản," thì chúng ta, không nhiều thì ít, đều trở thành những người giàu có của thế gian, ít nhất là trong một thời gian. Thưa Thầy, có phải rằng vì 3 Đạo chính của nhân loại đó đã thiếu pháp môn tu? Con hiểu rằng Không Tử Ngài có dạy là "Thiên mệnh chi vị tình, xuất tính chi vị Đạo," là cũng nói đến chữ "Đạo," nhưng mà không ai giữ được cái lẽ đạo và không ai biết tu đạo phải làm sao, theo pháp môn nào? Và bên đạo Lão cũng vậy; và bên đạo Công Giáo thì tuyệt nhiên, con là người Công Giáo, con không có được một pháp môn tu, nhưng con hiểu rằng Đức Chúa trước khi thọ nạn ở trên cây thánh giá thì đã vào trong sa mạc để mà thiền định "Phối Thiên" với Đức Chúa Cha trong bốn mươi ngày; và có lẽ ít nhất trong mười hai vị Thánh Tông Đồ thì mười một vị, trừ Thánh Juda đã tự vẫn chết, thì mười một vị chắc cũng phải được Chúa dạy cho một pháp môn tu nào đó mới có thể thành Thánh được mà trở về Chúa được. Còn tất nhiên là con chiêm, từ hai ngàn năm nay, con thấy rằng riêng con, con thấy rất khó khăn về công việc giữ Đạo, tại vì mười điều Kinh Thánh rất là giản dị, nhưng mà rất là khó khăn vô cùng; và đặc biệt trong mười điều Kinh Thánh thì có ba điều nói về

sự dâm dục. Dâm dục trong tư tưởng cũng là dâm dục, cũng là một trọng tội; nhưng mà biết như vậy, mà tội vẫn làm; là tại vì làm sao? Là con nghĩ rằng vì không có pháp môn tu. Và Không Tử thì Ngài nghe như Ngài theo pháp môn tu của Ngài là Thiên Nhạc, là nhạc trong Thiên, Ngài thiên trong nhạc; nhưng mà Kinh Nhạc mất, cho nên môn đệ của không tử không có ai theo kịp được đạo của Ngài. Còn đến Vô Vi, thì tức nhiên được hiểu rằng không làm gì cả ở thế gian, và xuất thế hoàn toàn. Thì tất cả ba đạo lớn của nhân loại có trách nhiệm gì đối với sự giáo huấn chúng sinh? Và, hay là đó cũng là một ý của Thượng Đế muốn cho để mình tự tu, tự học, học đủ thứ hết, mà rồi đến lúc cuối cùng Thượng Đế mới mở cho một con đường, và ban cho một pháp tu để mà biết đường mà trở lại với Thượng Đế?

Đức Thầy: Tất cả những tôn giáo, ba Đại Tôn Giáo tại thế gian, cũng có người thành công; chứ không phải nói, “Hoàn toàn không có.” Có người thành công; nhưng mà cái số rất ít; cái số rất ít. Còn cái chuyện mà Thượng Đế đã an bài cho mọi người luân hồi học hỏi, thì đương nhiên mỗi mỗi đều tiến tới sự quân bình nó mới thấy đạo; nhưng mà tiến chậm. Còn bây giờ chúng ta được cái Pháp này, mình cho đó là chậm, nhưng mà nó phải tiến. Bây giờ cái dân trí nó khác rồi.

Hồi xưa dân trí nó thấp; những vị Thánh mà theo Chúa đó, được Thánh là vì chỉ giữ một đức tin trọn lành đối với Thánh, họ mới tới Thánh giới. Thánh giới đối về Vô Vi, không phải cao: có đức tin là có Thánh, đi tới, đạt tới Thánh giới. Cái đức tin đó, phải giữ cái tánh trọn lành, lập hạnh tốt, đi tới Thánh giới, đi tới tột đỉnh của bên Thiên Chúa giáo là đi tới Thánh giới. Còn những cái đạo khác, cũng như đạo Không, này kia, kia nọ, cũng vậy, đang xây dựng dân trí; rồi trong cái dân trí đó nó mới tìm ra cái Đạo. Đạo Lão cũng vậy; từ đạo Lão cũng vậy nữa: rồi lần lần, lần lần, lần lần nó đi tới, mới tìm ra cái phương pháp. Có người dùng phương pháp, người dùng tri thức, là ý niệm, tri thức, để tìm cái sự sáng suốt vô cùng của tâm linh. Họ tự tìm tòi.

Cho nên tu, phải rất ráo; rất cuộc là mình phải tầm ra mình mới kêu bằng, "Hiếu đạo." Nếu còn chưa tầm ra ta là ai, không bao giờ hiếu đạo; mất sự quân bình. Nếu tầm người khác sẽ mất sự quân bình; hồi nãy giờ mình nói Chúa này, nói Phật

này, nói đủ thứ; mình mất quân bình rồi, chơi với rồi! Mà mình trở về với mình, "Tôi tầm tôi," mới có quân bình! Thì "Tôi tầm tôi là tôi mới thấy đạo; mà đạo trong tôi! Lúc đó tôi mới phát triển vô cùng."

Cho nên, ngày nay chúng ta, mọi người thực hiện về Vô Vi này, trước kia cũng không Đạo Không thì Đạo Phật, không Đạo Phật thì Đạo Lão, không đạo Lão thì Thiên Chúa giáo. Chính tôi từ nhỏ tôi cũng Thiên Chúa giáo: sớm mai nào cũng quý cơ hết, để tôi được cầu học cho nó giỏi, vậy thôi. Đó. Thì hồi mình đi học thì mình phải theo đạo rồi; nhưng mà rất cuộc á, thì cũng chỉ gây đức tin thôi, bởi vì các Ngài đã thấy chư Thánh đã thành công nhờ đức tin. Cho nên, các cha truyền bá tới con chiên, nhưng mà phải tuyệt đối tin nơi Chúa thì được cứu rồi. Nhưng mà mấy ai đã tuyệt đối? Vì đời nó thu hút. Tại sao nó thu hút? Vì cơ thể của nó mất trật tự, cho nên bị ngoại cảnh thu hút. Cho nên, phân ra cảnh đời và cảnh đạo: các cha tu có kiểm soát hằng ngày thì được nhẹ hơn; còn người đời thì nó bị, không có kiểm soát, khi nó vô nhà thờ thì nó chính một chút thôi; từ nhà thờ về thì ở đời nó lôi cuốn rồi; đó. Cho nên, nó bị kẹt ở chỗ đó. Rồi nó cảm khoái những chuyện này, chuyện kia, chuyện nọ; rồi nó đổ thừa, "Chúa ban" cho nó hết tội...; thành ra nó bị trì trệ. Nhưng mà ý muốn của nó là Thượng Đế muốn; ý nó muốn như vậy thì cho nó học; nó học khổ nó mới tiến; nó bị đụng nó mới sửa.

Cho nên, chúng ta nói rằng, "Ăn cướp, bỏ dao mà thành Phật." Bởi vì ăn cướp nó dững! Thằng ăn cướp nó dững ghê lắm; bởi vì nhà người ta khóa cửa, mà nó dám vô nó lấy; trước mặt người ta nó lấy! Nó dững ghê lắm, nó không sợ chết nó mới lấy! Nhưng mà khi nó biết Phật là dững hơn nó, thì nó bỏ dao, nó là Phật; nó phải đi tới, nó dám phá ông Phật để nó trở nên. Thì cái người không tin đạo, và chịu thực hành, thì người đó sớm đắc đạo hơn người sùng đạo mà không chịu thực hành. Đó, nó khác ở chỗ đó. Cho nên, Thượng Đế sẽ chứng tâm cho những người nào chịu thực hành trong dững trí; mà người không chịu thực hành trong dững trí là bị tự đọa mà thôi: trì trệ, chậm trễ, vì bởi lôi cuốn bởi ngoại cảnh; trong đó có chúng ta. Chúng ta đã bị một thời gian, bây giờ chúng ta thức giác rồi. Trở về lập trật tự, té ra mình thấy "Mình trì trệ, mình chậm trễ; cho nên mình lập lại trật tự để trở về Đạo."

Thông báo Đại Hội Vô Vi Quốc Tế kỳ 36, năm 2017
“Ngũ Uẩn Giai Không”
Khách Sạn Equatorial, Penang, Malaysia
Từ 23 tháng 9 đến 28 tháng 9 năm 2017

16.12.2016

Kính thưa quý bạn đạo,

Chúng tôi thành tâm cảm ơn sự hăng hái ghi danh của quý bạn đạo và xin gửi đến quý bạn đạo vài thông tin sau :

I- Ghi Danh Phòng Khách Sạn

- 1) Phòng **Đặc Biệt** (1 giường lớn và 1 giường nhỏ) non-smoking cho bạn đạo Việt-Nam : đã hết.
- 2) Phòng **Deluxe Twin** (2 giường nhỏ) non-smoking : đã hết.
- 3) Phòng **Deluxe King** (1 giường lớn) non-smoking : còn một số ít.

**** Chúng tôi sẽ ưu tiên cho bạn đạo Việt Nam nếu ghi danh sớm trước ngày 31 tháng 12. Sau thời hạn trên, chúng tôi sẽ không bảo đảm còn phòng King Deluxe vì sẽ nhường cho bạn đạo ghi danh sớm tại hải ngoại.**

- 4) Phòng **Premier Twin** (2 giường nhỏ) non-smoking: còn một số ít.
- 5) Phòng **Premier King** (1 giường lớn) non-smoking: còn.

Nói chung, chúng tôi đã đặt tất cả phòng twin nhưng vẫn không đủ, xin quý bạn chọn phòng KING nếu được. Xin quý bạn ghi danh sớm để còn chỗ cho các loại phòng còn lại.

II- Hộ Chiếu

Quý bạn cần có hộ chiếu (passport) hoặc Re-entry Permit còn hiệu lực ít nhất 6 tháng kể từ thời gian tham dự Đại Hội, tức là **hiệu lực ít nhất đến tháng 4 năm 2018.** Xin quý bạn kiểm lại giấy tờ của mình và xin gia hạn thêm nếu cần thiết.

III- Nghiên cứu đường bay từ phi trường Tân Sơn Nhất (SGN) sang Penang (PEN)

A) Chọn NONSTOP FLIGHT (Bay thẳng)

Hiện nay, chỉ có một hãng máy bay **AIR ASIA** có đường bay thẳng từ Saigon - SGN sang Penang – PEN vào các ngày thứ hai, thứ tư, thứ sáu và chủ nhật trong tuần – mỗi ngày một chuyến.

Vé khứ hồi SGN-PEN với hành lý (khoảng 20 kg) giá khoảng 165 USD sau khi tính tất cả lệ phí.

Chuyến đi từ SGN : 13:30 giờ – Đến Penang: 16:10 giờ

Chuyến về từ Penang : 12:10 giờ - Đến SGN: 13:00 giờ

Nếu quý bạn tại Việt Nam chọn chuyến bay thẳng, chỉ mất 1 tiếng 40 phút đường bay. Ngoài ra, quý bạn sẽ không phải đổi máy bay nên rất thuận tiện. Nhưng các bạn chọn đường bay thẳng, sẽ phải đến trước 1 ngày – tức thứ sáu **22 tháng 9, 2017**, và về thứ tư **27 tháng 9, 2017**, nếu không tham dự tour và hậu đại hội, hoặc về ngày thứ sáu **29 tháng 9, 2017**, tức ở thêm một ngày sau ngày hậu đại hội.

Xin quý bạn lo mua vé sớm vì chỉ có một chuyến duy nhất trong ngày và đã có một số đồng bạn đạo đã mua vé này rồi. Ngoài ra, Ban Ghi Danh cần biết số người ở lại đêm **28.09.2017** để đặt thêm phòng với khách sạn.

Ban Tổ Chức dự trù chương trình đặc biệt cho các bạn đạo tại Việt Nam ở thêm ngày 28.09.2017 với sự phát tâm của một số bạn đạo hải ngoại.

B) Chọn FLIGHT WITH STOP OVER (chuyến bay đổi tại Singapore hay Kuala Lumpur)

1- Hãng **Tiger Air** từ Saigon (SGN) đi Penang (PEN)

Chuyến bay ngày 23.09.2017 sẽ ngừng ở Singapore khá lâu, nên không thuận lợi (tổng cộng thời gian bay và chờ đợi khoảng 10 tiếng đồng hồ hay hơn) hoặc **JetStar** ngừng còn lâu hơn nữa.

- Chuyến bay về PEN-SGN thì thời gian chờ tại Singapore ít hơn – tổng cộng 6 tiếng rưỡi đồng hồ).
- 2- Hãng **Malaysia Airlines** bay từ SGN – PEN, ngừng tại Kuala Lumpur. Vì quý bạn ngừng tại Kuala Lumpur, sẽ phải qua thủ tục kiểm soát thông hành trước khi đổi máy bay từ International Terminal (phi trường hải ngoại) sang Domestic Terminal (phi trường nội địa), nên quý bạn phải tính thời gian khoảng 3 tiếng đồng hồ trước khi lấy chuyến bay kế tiếp, để làm thủ tục nhập cảnh và chuyển qua phi trường nội địa.
 - 3- Hãng **Air Asia** với stopover, cũng phải qua thủ tục nhập cảnh (immigration control) trước khi tiếp tục bay sang Penang.

BTC khuyến khích các bạn nên chọn mua **chuyến bay thẳng (nonstop) để tránh bờ ngõ khi đổi chuyến bay, chờ đợi và rắc rối nếu chuyến bay bị trễ.**

Trong trường hợp bạn đạo ở Việt Nam mua vé máy bay với stop-over, xin quý bạn đi chung nhóm để giúp đỡ cho nhau.

Nếu có bạn nào ở VN hay hải ngoại rành Anh Ngữ có thể đi và về các ngày 23.09.2017, hay 28.09.2017, và phát tâm hướng dẫn cho bạn đạo Việt Nam, xin liên lạc với ban ghi danh địa phương hay email ghidanhdhvovi@gmail.com, để mua chung vé máy bay và hướng dẫn nhóm.

Thành thật cảm ơn quý bạn,

Kính thư,

Ban Ghi Danh

Báo cáo sức khỏe của bà Tám

Ngày 16 tháng 12 2016

Bà Tám sau hơn 2 năm phải nhập viện nay sức khỏe đã yếu đi nhiều .

Theo báo cáo của những nhân viên y tế lo cho bà thì đó là do bệnh càng ngày càng tăng theo thời gian. Hiện nay bà không còn đi đứng được (chỉ ngồi xe lăn mà thôi) nhưng ăn uống cũng còn tạm được, còn nhận ra bạn đạo tới thăm và còn biết niệm Phật

Hiện vẫn có 2 người thường trực giúp bà 12h/ ngày và 7ngày/7 và những nhân viên y tế tại đó chuyên môn lo cho người già (geriatrie en perte d'autonomie) giúp 24/24

Xin quý bạn đạo hướng tâm cho bà được mạnh khỏe

Xin cảm ơn

Phan cao Thăng

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bạn đạo Nguyễn Thị Lợi sinh năm 1937. Từ trần ngày 10 tháng 12 năm 2016 nhằm ngày 12 tháng 11 năm Bính Thân tại ấp Long Khánh một, xã Phước Tân, thành phố Biên Hòa, tỉnh Đồng Nai, Việt Nam sớm được siêu thăng tịnh độ

Thành thật cảm ơn quý bạn đạo

Thiền viện Tâm Linh Tự Cứu kính báo

THƠ BẠN ĐẠO

Lỗi Ta Khó Tìm

Lỗi của chính ta thật khó tìm
Người ngoài thấy rõ như xem phim
Dễ dàng ngộ nhận thật hay giả
Thấy có như không vì ẩn chìm
Lỗi, phải, nghĩ, suy tùy trình độ
Ta bà vạn pháp chẳng trụ nghiêm
Khó phân khó giải vì chấp ngã
Tìm lỗi người dễ, ta khó tìm

Thủy Bùi Missouri 11/10/1